

Előfizetési árak:

Félsz. évre . . .	6 frt — kr.
Élőv.	3 > — >
Negyedévre . . .	1 > 50 >
Egy óra	— > 50 >
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádasy-féle ház)

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Erőszakkal legyűrt sztrájk.

Embortelenségnek, jogtalanságnak, erőszakoskodásnak nevezik a fővárosi lapok vezércikkeikben — majdnem egyhangzólag — a pécsi bányász-sztrájk utolsó fázisában alkalmazott hatósági leavatkozást, mely katonai karhatalommal élve kíméletlenségekre, sőt jogtalanságokra ragadtatta magát.

És a lapoknak igazuk volt, mikor így ítélték nyílt szóval, az ország közönsége előtt, a baranyamegyei kisistenségek zseniális ténye fölött, kiknek egész adminisztrátori szellemességük abban kulminál: ahol az édes jó eszecskenk cserben hagy, segítsen ott ki a csendőrök szuronya, a huszárok kardlapja vagy éle — teljesen mindegy.

Mert hogy a talentum, a sokszor emlegetett, fitogtatott talentum csúfágban hagyta a pasa-hajlamokat tápláló jó urakat, az mindenek fölött nyilván való. Az az egész sztrájk-kérdés meg lett volna oldható vérontás nélkül is.

Két-három ezer bányász, részint a maga esze után, részint mások biztatására fölhagyott a munkával, mert csak ily módon vélt helyzetén javíthatni. A munkásnép eleintén egészen csöndesen, minden fenyegetés nélkül sztrájkolt, s nem hallgatott semmiféle biztató ígeretre, hanem csak tényeket akart látni. Hogy makacsul viselte magát; hogy összetartott; hogy az ingatagokat, akik megúnván az izgalmakat már szívesen inkább munkába állottak volna, erőszakkal

tergették vissza a munkától: az természetes, mert az ilyen sztrájknál, amelyben pár ezer ember szerepel, csak mindent kizáró együttes állásfoglalással lehet célt érni.

Mikor még ilyen csöndesen folytak a pour-parlirozások, a megyei hatóság zaklatni kezdte őket. Apró fenyegetésekkel igyekezett a munkásokat megfélemlíteni és a munkába állásra bírni, mintha bizony e nagy világ akármilyen potentátjának egy cseppnyi köze volna ahhoz, hogy X vagy Y akar-e dolgozni vagy nem A vagy B munkaadónak.

A sztrájk, míg az a törvényes korlátokat át nem lépi, míg semmi rendzavarással nincs összekötve, addig jogos önvédelmi eszköz, mely vagy rábírja a munkaadót, hogy a követeléseket megadja vagy nem bírja rá s ekkor a sztrájk vagy megszűnik békességesen azáltal, hogy aki munkába akar állani, az munkába áll, aki nem akar, az tovább megy — vagy átcsap a sztrájk nyílt erőszakba a munkaadó ellen. Míg a sztrájk abban a stádiumban van, hogy a munkaadó és munkások közt alkudozások folynak, addig az teljesen e két tényező magán szerződési ügye, addig a hatóságnak ott nincs semmi szava, csupán jelen lenni köteles, hogy a rend föntartására ügyeljen. A megyei hatóság ellenben az ügy ilyen stádiumában belekotyogott a két fél ügyébe, a hatalmi tényezők oráziókat intéztek a néphez s hol ígérgettek, hol vissza vonogatták az ígéreket. A műveltség alantos fokán álló munkásnép, különösen a bányamunkásnép, mely meg

éppen a legprimitívabb eleme a társadalomnak, kamar megkötyagosodik ettől a sok főszolgabírói meg alispáni dikcióztól, amelyekre azért a maga primitív ítélőképességével is ki tudja mondani az ítéletet, hogy t. i. azokra itt semmi szükség sem volt, s hogy azok csak jogtalan, mert illetéktelen beavatkozásból mondattak el.

Ebből az az egyszerű munkás, amúgy is izgat a helyzet, izgat a lelkiismeretlen szocialista-apostolok beszéde, azt követelteti, hogy a hatóság egy követ fúj az ő ellenfelével. Aminthogy igaza is volt a munkásnépnek, ha így vélekedett. A hatóság egyenesen pártjára állott — mindegy: akár a munkásnak, akár a munkaadónak, de pártjára állott — az egyik félnek, ez esetben a munkaadó részvénytársaságnak, melynek sztrájkoló munkásait rá akarta bírni a munkába állásra legvégső ultimátumként kimondván, aki eddig és eddig az időpontig meg nem kezdte a munkát, azt elfogatja és kitolonczoltatja — ha t. i. idegen.

De nem eddig van, jó urak! Más dolog az: csavargó munkanélkül idegenekkel szemben alkalmazni a törvényt és megint más: a sztrájknyugodt lefolyását biztosítani. A sztrájkoló nem munkanélküli, az ő szerződésük fönnáll a sztrájk ideje alatt is, mert ők csak fölfüggesztették a munkafolyamatot, míg jogos vagy jogtalan, helyes vagy helytelen — az itt most nem ponderál — követeléseiket kielégítik vagy visszautasítják.

A bányaigazgatóság a bányatulajdo-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A két ló.

Tiloltak a Rácék portásán Annyi volt a len, hogy a kis Pista naponta kétszer fordult meg terhes szekérrel az áztatótól s még akkor is fél szekérre menő nyújtózott az Ikva iszapos alján. Az maradhatott. A víz tükrét áttörő duccokat béka-lencse fonta át, mire szeliden hajlott a vizitük izmos, husos levele. Hódas fejű szárcsák usztak a fölszinen . . . s huss . . . lebuktak megint. Az a kis patak gőzölt, mintha ezer kohó forralta volna a vizét; a pára szállt, szállt, a csillagok felé törve, hogy aztán mint harmat lehulljon ismét.

Kis Pista beteretle a két pejket a tágas szérűre; faralt a szekér és csöppön mult, a kerékagy bőrét nem nyuzta a mellette álló kis almafának, mit Rác Imre tulajdon két keze plántált a kukoricza-góré tőszomszédjába. A két ménről hullt a hab: nagyon zaklathatta őket a gyerek, hogy még a kisafa is ketté törött.

— Miért nem születtek ténsurnak! Nem kerültek volna akkor a kezem ügyébe.

Haraggal mondta ezt Pista; pedig — Isten nézze lelkét — szerette azt a két jószágot. Az ő szelidségétől formálódttak kezessé, tüzesek lévén előbb mint egy táltos. Sörényök közt hány-szor rikitott a pántlika, kimélve lettek s csutakolva rendesen.

— A dögök — mondta reszketve a legény — ezek is a bűnomet toldják. Vágtában jártak a legyes alatt az aratóknál, pakrócz simította gyöngyös verejtéküket, futotta az abrak, megszerezve mindig . . . s holnap estenden ezek röpítsék a kasznár fiát az Ikvához lesre?

Oda vágta a gyeplőt a nyakuk közé s az a két állat oly szeliden tekintett rá, mintha csak kérdeni akarták volna: haragszol gazdánk?

Hányta nagy lobbal a lenköteget; erős karja volt; üllőül szolgálhatott volna a falu kovácsának.

— Na, ne olyan hevenyén szolgálj, ég tén sarkadban — vagy mi?

— Szerszámold le a két csikót, csak kedvükben járj, nehogy holnap csúfra tegyenek. Nagy tisztelet az, szolgálj, a két pejkóra nézvést, hogy az ifju ténsur beléjük veti a bizalmát. Mit évődsz magadban? — bántja tán valami a begyed? vess szemügyet a tilolókra, találjad

meg a párod s ne legyen a képed olyan keserves, mint szent Flóriáné a sátoros napokban.

Kis Pistát a gazda beszéde csak jobban hevíti; a szive mintha tüzet okádnék, háborog a lelke, mint az a hitvány patak, mikor végig berzel rajt a vihar.

Hát megkeresi a párját, beszél vele! Ott van a tiloló lányok közt, az a legszebb. Kék fejkendője alul alágyűrűz homlokára az a hullámos haj, két arczán két gödröcske, szeme szelid, mint a lenvirág.

— Szóm lenne hozzád, Rác Éva.

Föltekint a leány; termete kiegyenesül s tilójával idegesen zúzza a len kusza rostjait.

— Bajod esett, Kis Pista?

— Az. A beszéded is bajba visz, — minek ejted ki mind a két nevetem, magamra ismernek én egyikről is.

— Milyen a jó nap, a fogadj isten is olyan. Mondjad a panaszkod, mi bánt?

Kis Pista olyan a holdfényen, mint egy pokolból kilökött ördög; arczának izmai ránganak, szemében tűz lobog, véstjósuló, csodás. Erős a szoritása, kell, hogy fölsikoltson Éva.

Boda Ágnes odaszól a kötekedőkhöz.

— Itt is cziczázatok? — hm — minék sietsz, molnár? — nem jár le még a garat!

nos társulat megbizásából vagy a saját felelősségére folyton és folyton alkudozott az emberekkel, engedményeket tett s még a legutolsó órákban is általános amnesztiát hirdetett, ha munkába állnak. Az úgy tehát nem volt még a döntő stádiumban; de főképp nem vett olyan fordulatot, hogy a katonai karhatalomhoz kellett volna nyulni.

Előbb az illetéktelen atyáskodás, most a jogtalan pasáskodás rontotta el a dolgot.

A bányamunkások dolgozni akartak, nem akarták itt hagyni a társulatot, hanem előbb követeltek egyes dolgokat. Ők követeltek, követeléseiket részben teljesítette is a társulat, ami által tetemesen javult a munkások helyzete. Néhány nap kellett volna még s az egész zöme a sztrájkolónak munkába állott volna. Néhány napi időközre azonban szükség lett volna; mert az talán a megyei kisistenek nagy adminisztrátori bölcsessége előtt is elképzelhetetlen, hogy az ennyire fölizgatott tömeg, mely kezdetben olyan szörnyű főnhangon ordította, hogy egy fityinget se enged a követeléseiből, egyszerre, minden pszichológiai természetes átmenet nélkül csillapodjék le és juhászokdjék meg teljesen. A hatóságnak tehát csak várakozó állásban kelle vala maradnia mindaddig, míg a munkásnép önként megadja magát, vagy míg erőszakot nem alkalmaz.

Az a nagy tömeg, melyet a hatóság fegyveres erővel letiportatott, megsúratott, megkardlapoztatott, — védtelen, fegyver nélkül álló, kiabáló ugyan, de semmi nyers erőszakot nem terelő emberhalom volt, mely se bombákat nem rejtegetett a házában s nem ilyeneket igyekezett vetni a bányaépületekbe, sem fegyvert nem fogott a hatóság ellen; utóbb is csak önvédelemből nyult egyik másik munkás ahhoz, amit kezeügyében talált. Az „üssétek a főbirót“ felé kiáltások, amikről egynémely lap tudósító a lapjának referált, igaz is nem is léle beszéd, melyet senki se tud határozottan állítani, annál kevésbé bizonyítani.

Szóval a munkáshad még nem is viselkedett úgy, hogy ellene katonai erőszakot kellett volna alkalmazni. A szabolcsi házak kiürítésének jogos volta tehát

fölöttébb kétséges. Kétségesse teszi leginkább az a fontos kérdés, vajjon csakugyan igaz e, hogy a szabolcsi nép kívánta a kiszállásolást? Mert szavahihető emberek, sőt maguk a szabolcsiak azt állítják, hogy a nép nem kívánta a kiszállásolást, hanem ez az egész kiszállásolási komédia csupán a bíró köpönyegforgatásán mult, akit fölsőbb hatalom megfélemlített.

Elenezte ezt maga a belügyi kormányhatóság is, mely a tolonczolást határozottan mellőzendőnek tartotta, s kimondotta, hogy ebben az esetben ez nem tartozik a közigazgatósági hatóság hatáskörébe. A kiszállásolást és az ezután lefolyt ostrom mégis bekövetkezett. S ebből csak az evidens, hogy az interveniáló potentátum nem olyan nagy adminisztratív talentum, e mellett rossz jogász, de különösen nagyon rossz policzista.

E hármasságban elkövetett baklövés elsimitására bünbak kellett. Meg is találták rögtön. Egy higgadt, józanészű, jól megfontolva eljáró, korrekt tisztviselőt hirtelen dispenczáltak exponált helyéről és externáltak, kívülről hozván be más embert, aki most állítólag a pasáskodó szellemet képviseli és az ezen szellemben megkezdett munkát hivatásszerű buzgalommal folytatja kint Szabolcson, elismerését és kedvezését igyekezvén kinyerni a nagyhatalmu adminisztrátornak, aki ezzel azt mondta ki, hogy nem csupán rossz adminisztrátor, hanem rosszakaratu főnök is, aki a neki nem tetsző képű embereket kimustrálja a hivatalból, akármilyen korrekt és jó tisztviselők legyenek is.

Hirek.

— (Városi közgyűlés) lesz holnap után, hétfőn. Ezen a gyűlésen töltik be választás útján a Tróber Aladár dr.-nak tanácsnökká történt megválasztása által megüresedett első aljegyző állást. A kitűzött határidőre csak egy pályázó jelentkezett: Nendtvich Andor másodaljegyző, aki eddig is az első aljegyzői teendőket végezte. Az ő helyére, melyre ennél fogva szintén kiírták a pályázatot, Pintér Ferencz helyettes másodaljegyző pályázott.

akkor lélegzik föl igazán, mikor közibe cserdit a két pejnek s robog a kocsi a fiatal ténsurral az Ikva felé.

— Huznak ma? — mennyi? — kérdi az.

— Két annyi, mint fele. Gyí pejkó, gyí!

— Ne hajts úgy; kirázza a lelkem. Látad estén Évit?

Kis Pista megrázkódik. Szálka szívében a gyanu, minden dobbanásnál szúr. A füzes már nem messze van tőlük. Ott áll majd lest az urfi a vadruczákra, meg — Rác Évire. Estharangszó előtt ment el a leány, azt mondta apjának, hogy keresztanyjához; de Pista tudja, hogy hazudott! Leste — erre tartott.

A két pejről hull a tajték, patájuk dobbanása arra megy ki: Évi, Évi! A pára szállta levelü füzek tovább adják a hangot s megnépesül e névvel a föld, az ég, s levegő.

Már a füzeshez érnek. Az urfi fészkelődik.

— Ne tovább, állj meg!

Kis Pista agyában összezavarodik minden, szemei mintha látnák az Évi kék kendőjét, mely átvirít a füzes bokrai közt. Még tartja a gyeplőt s nagyot ránt egyszer rajta.

— Szálljon le az úr, de sebtén, mert baj lesz!

Minden izében reszket, már ütésre emeli az öklét s leereszti ismét.

— (A holnaputáni városi közgyűlés) tárgysorozatát tegnap állapította meg a tanács s e nagyjában összeállított program szerint tárgyalás alá kerülnek: aljegyző-választása, a villamvilágítás ügye, a Koch-féle kőszénbánya haszonbérleti szerződésének a dunai-gőzhajós társulatra való átruházása, a vinczelléreképező intézet létesítése, az építkezéseknél használt vezetéki víz köbméterenként megállapított árának leszállítása, a szigeti külvárosi óvintézetnek és a Matessa-féle lelenczház és gyermekkert valamint magán-adományokból megvett ház telken együttes óvintézetnek és lelenczháznak építése, büntető szabályrendelet megállapítása, polgári fiúiskola létesítéséről szóló iskolaszéki előterjesztés, a munkára képtelen szolgák, illetőleg özvegyeik és gyermekeik segélyezéséről s a fölmerülő költségek fedezésére szolgáló jövedelmekről szóló szabályrendelet megállapítása, a folyó évi közevési előirányzat megállapítása és a munkák kiadása, a nemzeti színház építése ügyében tartott árlejtés eredménye stb.

— (Ovációk Sável Kálmának.) Abból az alkalomból, hogy a király Sável Kálmán pécsi törvényszéki elnököt a kuriai bírák rangjára emelte, a törvényszék bíró- és kezelő-személyzete szombaton este bankettet rendez a Vadember fogadóban Sável tiszteletére. A királyi tábla bírói kara szintén tervez társas lakomát, melyet a Tettyén rendeznek. Csütörtökön Dulánszky püspök is személyesen üdvözölte Sávelt a királyi kitüntetés alkalmából.

— (Rekviemek Lechner Gyula lelkiüdvéért.) A Linzben elhunyt Lechner Gyula rendőrfőkapitány halála alkalmából a család szerdán délelőtt 8 órakor mondatott gyászmisét a belvárosi plébánia templomban, ahol Walter Antal kanonok ecelebrált a gyászszertartáson. Csütörtökön a városi tisztikar rendezett gyászistentiszteletet, melyen a főispánon és polgármesteren kívül a gyászoló család, a városi tisztikar s az összes hatóságok és hivatalok főbb tisztviselői, a városi bizottság tagjai és az elhunyt tisztelői jelentek meg. A rendőrlégnépségből egy szakasz Kováts rendőrbiztos vezetése alatt díszben vonult ki s vett részt a misén. A templom szentélye előtt a „Kegyelet“ temetkezési intézet díszes ravatalt állított, melynek két oldalán gyertyavívó rendőrök álltak sorfalat. A misét kellő asszisztenciával Magenhelm József mondta végül liberával; a kóruson a Pécsi Dalárda Hoffer gyászmiséjét énekelte.

— (Komáromi Mariska) a népszínháznak egyik legrokonszenvesebb művésznője csütörtökön este érkezett meg Pécsre, hogy itt négy estén át vendégszerepeljen. Tegnap — pénteken — „A szultán“ operett czimszerepében mutatta be magát a pécsi közönségnek, mely a fővárosi sajtó általános elismerő nyilat-

— Az isten adja meg a jó szándékukat, sugja s elereszti a gyeplőt, a lovak közé vág s mint a villám viszik azok a kocsit az Ikva mentén.

... A füzesből mintegy négyszáz lépésre örvényt rejt magában az a kölyök folyó, örvényt, mely forr, kavargó s halott után áhit mindig. Már oda ér a kocsi.

A hókának egyik lábát locsolja a hab s Kis Pista homlokáról egyszerre csak elsimul a redő. — A láthatatlan kéz, mely torkát fojtogató, mintha megelégette volna a munkát; a szíve megkönnyebbül, mint a virág, melyről a harmatsúlyt fölcsofolta a napsugár.

Ujból kezébe veszi a gyeplőt. — Kár lenne — mondja — értetek. S boldogan, gyönyörrel nézi a két nemes állatot, melyek lassu ügetésben viszik a kocsit — hazafelé.

Csak a füzesnél kezdenek vágta s aztán lassan, lépést érik el a tágas szérűt.

Kis Pista pakróczot vet rájuk, a zabjukat két marékkal ismét megszerzi.

S míg azok szeliden tekintenek rá, dörög a legény:

— Leányt mindig kapok, de ilyen két jószágot — soha!

Éva sugja:

— Mit csodásítod magad? Bolond vagy? szólj.

— Az! — s hörög Kis Pista — bolond lettem, mióta tilosomba vagytok, te meg az úr.

Esik a holdfény; hosszú sáva mint egy fehér szalag nyulik át az udvaron. Fénytől reszketnek a csillagok, megannyi apró angyalszem mindegyik.

Kis Pista jobban köti a bogot.

— Holnap viszem lesre az Ikvához, tudod? — kérdi s mélyen néz a leány arcába.

— Mi közöm hozzá — mondja az s elpirul az állahegyéig.

— Nem szeretsz már Éva, tudom, érzem. Máshoz kötötted már magad. Csak el ne szakadjon az a fonál!

Rác Éva a távozó után néz.

— Bolond — mondja s nótáz, tilol tovább.

A bolond az istáló felé tart. Oda megy a két pejkóhoz, simogatja őket, gögyög nekik össze-vissza mindent.

— Édes — édes lovaim, ti legyetek a csodatevők. Ne pártoljon el tőletek a jó hír, mint elpártolt — attól a leánytól.

Nyugtalan az éje, alig várja a hajnal pirkadását. S a nappal még hosszabb neki, csak

kozatai után indulva a szinkör minden zugát megtöltötte. Komáromi Mariska az operánál kezdte meg művészi pályafutását, s már ott kitűnt ragyogó koiraturájával, melyet hirneves párisi énektanítók iskolájában szerzett meg; de kitűnt pályatársnői közül diszkrét, de öntudatos játékaival is, melyben nem található föl az operanékesek és énekesnők stereotip mozgása, nincs benne semmi sablonszerűség, hanem gondos, figyelmes tanulmány. Az operától azonban az ott uralkodó sajátságos szellem elűzte ezt a törekvő magyar leányt, ezt a szép tehetséget, mert a magyar kir. operának akkor nem kellett magyar művészek, s egyáltalán nem kellett tehetségek, csupán idegenek, tehetségtelen, hangtalan idegenek. Komáromi újabb külföldi tanulmányok után a budapesti népszínházhoz szerződött, ahol úgy a közönségnek, mint a sajtónak teljes elismerésével találkozott. A mi közönségünk is bizonyára meg fogja kedvelni és becsülni ezt a remek hangú s szerénységével kedves művésznőt.

— **(A sztrájk vége.)** Két heti izgalom után ma már teljesen bevezették mondható a sztrájk, mely arról nevezetes, hogy mind a három faktornak, mely benne szerepelt, csúfágával végződött. Csúfot vallott vele a mozgalmat megindító munkásnép, mely utóbb már maga is fejet vesztve rontotta el az ügyét; csúfot vallott a a dunaigőzhajós társaság, melynek belső hibáit szerte szellőztette szó és nyomtatott betű; csúfot vallott a hatóság, mely tapintatlansággal súlyosította a fölötté kényes helyzetet s rontotta mind a munkások, mind a társaság dolgát. A sztrájk vezetőit, s néhány erőszakoskodót — mintegy 17 embert — elfogtak, s az ügyészség vád alá helyezte őket; a többi munkás — körülbelül 50—60 ember kísérelével — pedig ismét munkába állt. A künn levő katonaság egy része már visszatért a városba.

— **(A holnapi virág-korzó),** mely a nőgyelet tettei ünnepélyét megnyitja nem három órakor kezdődik, mint jelezve volt, hanem már fél három órakor, hogy a menet korábban érjen föl a Tettyére s ott idejében kezdetét vehesse a tulajdonképeni ünnepély.

— **(Zellerin Mátyás öngyilkos.)** A pécsi vízvezeték építője, Zellerin Mátyás, a budapesti Zellerin cég főnöke, csütörtökön a Margit-hídról a Dunába vetette magát. A koros férfit, mint a nagy kiterjedésű szaküzlet vezér-férfit, rendkívül önértékes ember lévén, nem tudta elviselni, hogy a budapesti új vízvezeték-nél folyó munkák ellen a fővárosi sajtó minduntalan kifogásokat tett s különösen az bántotta nagyon a lelkét, hogy a Káposztás-hegyen készülő rezervoárok munkálataival nem tudott idejére elkészülni. E fölött való tüprekedésében valószínűleg megzavarodott az elméje s így követte el végzetes tettét. Hogy tán anyagi zavarok játszottak volna közre, az ki van zárva, mert Zellerinék nagy vagyonnal bírnak és rendezett viszonyok között vezetik roppant tág körű üzletügyeiket. Tévedések elkerülése végett megjegyezzük, hogy az öngyilkos Zellerinnek fia volt az, aki a pécsi vízvezeteki munkálatok fölött itt a fölügyeletet gyakorolta. Az öreg a vállalkozó volt.

— **(A dohánytőzsdék és a munkaszünet.)** A vasárnapi munkaszünetet elrendelő törvény életbelépte óta folyvást panasz tárgyát képezi a dohányárak eladásával foglalkozó kereskedők részéről azon korábbi keletű pénzügyminiszteri rendelet főtartása, mely szerint dohányárak a munkaszünet tartama alatt is kiszolgáltatók. Ennek következtében a kereskedők és alkalmazottaik nem élvezhetik háborítatlanul a munkaszünetet és ha megtörténik, hogy valamely kereskedést, mely egy szersmind dohánytőzsde, a pénzügyőrök vasárnap délután zárva találják, a kereskedő érzékeny pénzbírsággal sújtatik. A drebreczeni kereskedők elhatározták, hogy ez ügyben oly módon kérvényeznek, hogy mindazon kereskedők, kik csak mellékesen foglalkoznak dohányárak eladásával, a vasárnapi munkaszünet alatti eláru-

sítástól fölmentessenek; egyttal felhívják a dohánytőzsdével bíró összes hazai kereskedőket, hogy hasonló tartalmu kérvények beadása által az akeziót támogassák.

— **(Az új pénz.)** A Nemzet-ben a következőket olvassuk:

Az első 20 koronás darabokat múlt évi okt. 17-én kapta a pénztár; elkészült belőlük eddig 5,085.475 drb. Ápril végéig feldolgoztak 26.579 klg. szinaranyat. Egykoronás darabokat múlt évi dec. 21. óta a pénztár átvett 10,129.191 drbot. Ápril végéig feldolgoztattak 29.778 klg. szinezüst. Huszfilléreseket múlt évi december 19-ike óta szállít a mü; elkészült belőlük 9,146.340 drb. Tízfilléresekből 3,700.826 drbot vett át a pénztár. Kétfilléresekből elkészült pedig 4,474.351 drb. Egyfilléresekből kivertek eddig 1.072.287 drbot. Az első tizkoronások most vannak munkában. Az arany és ezüst kisebb-nagyobb mennyiségben folyton érkezik. Az arany kerül a hazai bányákból, a központi állampénztártól, a főfémjelző hivataltól, részint kereskedelmi uton szereve a bankok által. A pénzverőben, mely rendszeren 40—50 állandó munkást foglalkoztat, dolgozik most 330 munkás; a 16 sajtó képes naponként 300.000—500.000 darabot verni. A város és vidék nagyjából szegény lakossága kezdi már érezni az új pénz veréséből keletkezett újkeresetforrást; munkabér címén havonként 5—6000 frtot fizetnek ki s ez ennél a szegény népnél sokat jelent.

— **(Vasuti díjok.)** A magyar államvasut jövő hó 10-én 80 kr díj mellett számos díjot vesz föl, a kik a vasuti tanfolyamot elvéggezn kötelesek. Ezután fizetés nélkül alkalmaztatnak három havi próbaidőre a vasutnál. Pályáznai e hó 30-ig lehet a magyar államvasutak vezértitkárságához.

— **(A villamvilágítás ügye.)** Mikor a Ganz és társa cég beadta a város tanácsához a kötelező nyilatkozatát, melynek alapján aztán a végleges engedélyt kérte, a légszesztársulat pécsi igazgatósága fölbbevezést intézett a belügyminisztériumhoz az engedély kiadása ellen, miután a gáz társulat előnyösebb ajánlatot adott be, mint a Ganz-cég. A belügyminiszter azonban a tanács véleményadása után, melyben az az elv nyert ismételt kifejezést, hogy a közönség érdekében konkurrencziát kell teremteni s ez nem lenne elérhető, ha a gáz- és villamvilágítás egy kézben volna, — a légszesztársulat fölbbevezését elutasította. A villamvilágítás ügye a hétfői közgyűlés elé kerül.

— **(Szinházi műsor.)** Ma szombaton: Komáromi Mariska második vendégfölléptél: „Parasztbeccsület“ opera 1 fől. Mascagnitól. Ezzel „Bákirálynő“ vigjáték 1 fől. Berzók Árpádtól, melyben a főszerepeket Dezséri, Kőmivesné, Kalmár Piroska, Follinus, Pethes játszik. Vasárnap két előadás: délután 3 órakor: „Hófehérke, vagy a hét törpe“ bohózat 3 fől., este 8 órakor: „Strike“ népszínmű 3 fől. Szigligetitől. A főszerepeket Szathmári Zsuzsa, Dezséri, Follinus, Tóth Antal, Kőmivesné, László, Sárdi, Zombori Ilona, Balla, Polgárné, Rónai, R. Balog Etel, Földvári játszik. Hétfőn: Komáromi Mariska harmadik vendégfölléptél: „Madarász“ operett 3 fől., melyben a vendégművésznő Postás Milka szerepét játsza. A többi szereplő a régi. Kedden Komáromi Mariska utolsó fölléptével: „Hoffmann meséi“ opera 4 fől. Offenbachtól. A vendégművésznő Olimpia-Antonia-Stella hármass szerepét játsza. Szerdán: Vizvári Gyula első vendégfölléptél: „Pry Pál“ vigjáték 5 fől. John Pooltól. Előkészületen a következő darabok vannak: „Keleti utazás“ új vigjáték; „Kókai ház“, „Fipsz“, „Szeleburdi“.

— **(Nádai Ferenc Pécssett.)** Vizvári Gyula után, ki e hó 21-ikén lép föl először szinkörünkben a „Pry Pál“-ban, a Nádai Ferenc vendégjátékai következnek, ki e hó 26-ikán kezdi meg több estére terjedő vendég-szereplését. Föllépteire a következő darabok vannak kitűzve: „Párisi“, „Váljunk el“, „Pont-Biquet család“, „Válás után“ vigjátékok és „Serge Panine“ színmű.

— **(Sztrájkmozgalmat támogató munkásegylet.)** A múlt számunkban ily cím alatt megjelent közleményünkre a következő sorokat küldték be hozzánk:

A „Pécsi Figyelő“ 67. számának hírek rovatában a pécsi munkás betegsegélyző egylet elleni támadást ezennel határozottan visszautasítjuk, s kijelentjük, miszerint a múlt évben előfordult hasonló esetben több ízben fölkértük Vaszary rendőrkapitány urat, hogy üléseinken jelenjék meg, valamint az egylet összes ügykezelését alapos vizsgálatnak vesse alá, hogy az intézet ellen fölhozott gyanúsításoknak alaptalanságáról meggyőződést szerezzen. Vaszary rendőrkapitány úr ezt azonban valószínűleg fölöslegesen tartván, kérelmünknek nem tett eleget, ahelyett minden kigondolható támadások és zaklatások céljárává tette az intézetet és annak egyes tisztviselőjét. Ezek után következetheti a tek. szerkesztőség, hogy egy cseppet sem ijedünk meg a hatósággal való fenyegetéstől; sőt ellenkezőleg állunk elébe azon tudatban, hogy ténykedésünk korrektségében biztosak vagyunk. Fölkérjük a helybeli sajtót, valamint a hatóságot, hogy intézetünkkel szemben, mely 25 éves áldásos és szép eredményű működést képes fölmutatni, méltányosabb magaviseletet tanúsítson. Végre pedig kijelentjük, hogy a jövőben előforduló hason támadások ellen föl vagyunk vértelve s azokat egyszerűen ignoráljuk. — Az első pécsi munkás betegek és rokkantak egyletének vezetősége.

Nagyon szép, nagyon helyes ez a beszéd, mely a munkás segélyző egylet ügykezelését korrektnek mondja, csak egy hibája van, hogy t. i. nem arra vág, ahova kellene s nem ott véd, ahol megtámadták az egyletet. A mi multkori cikkünk érdeme, lényege egy hajszállal se változott meg e nagy lovon ülő, szörnyen vértezett nyilatkozat után; sőt ez még meg is erősítette a közlemény állításait, mert hallgatásával elismerte, amit értesülésünk után irtunk, hogy a munkás-betegsegélyző egyletben múlt vasárnap gyűjtés történt a pécsi bányászsztrájk anyagi támogatása céljából. Ez volt a főponti a minapi közleménynek, ami e mellett még kiegészíti a cikket, az csupán egyszerű entrefilet, logikus következtetés. Ezt a sallang-félt visszautasítja a nyilatkozat, de a tényt nem czáfolja meg. Pedig mert ezt nem teszi, még azt a mellékes sallangot sincs joga visszautasítani. Mert amely körben sztrájk pártolása végett pénzt gyűjtenek, ott a fönnálló törvényeket nem tisztelik, s így helyes, visszautasíthatatlan volt az a következtetés, hogy az a kör szociál-demokratáknak, esetleg anarkistáknak is tanyául fog szolgálni. Hogy az egylet szervezete, szabályai, ügykezelése kizár minden ilyen irányú mozgalmat, hogy a gyűléseken ilyesmik elő nem fordulnak, az ilyen védekezéssel ne akarjanak bennünket naiv hiszékenységre bírni. Hiszen az természetes, hogy törvényellenes tendenciákkal majd nem állnak a világ elé; hanem hogy gyűlésen kívül mi történik, azt a vasárnapi gyűjtés mutatta. Az egylet irányában épp a Pécsi Figyelő mutatta ki leginkább jóakarátát, mikor annak több ízben meleg hangon propagandát csinált azon jóhitben, hogy ez az egyesület humanus czélokot szolgál, s ezután sem vonná meg a P. F. s vele bizonyára a helyi sajtó öszszesége az erkölcsi támogatást, ha az egyletben a törvényekkel ellenkező dolgok nem történnék. Ha azt a vasárnapi gyűjtést például a sztrájk végén munka nélkül maradt szegény bányász-családok segélyezésére rendezték volna, nem reflektáltunk volna rá, de oly mozgalom támogatását, melyet nyilvánvalólag idegen izgatók készítettek elő s vezettek, nem tarthatunk helyesnek oly egyesület részéről, mely a magyar törvények alapján bírja lételet.

— **(Választók összeírása.)** A városi központi választmány csütörtökön megállapította a választók névlajstromát a folyó évre. Eszerint Pécs városában van 2017 választó-joggal fölrüházott polgár. A belvárosra esik 920; ezek között egy régi jog alapján, 24 föld-, 278 ház-, 549 jövedelmi adó után, 72 értelmiség alapján lett fölvéve. A budai külvárosra esik 574; ezek között 139 föld-, 207 ház-, 223 jövedelmi adó után, 5 értelmiség alapján. A siklósi és szigeti külvárosra esik 523; ezek között 71 föld-, 183 ház-, 264 jövedelmi adó után, 5 értelmiség alapján. Az ilyen összeállított lista ellen július 5-ödiktől 15-ödikéig lehet reklamációval élni; július 16-odiktól 25-ödikéig pedig a reklamációkra vonatkozó észrevételek tehetőek meg.

— **(Pintér-féle gőzfürdő)** a vidéknek egyik legjobban berendezett gőzfürdője. Messze földet kell bejárni, míg a velünk külön-

ben egy nivón álló, sőt némely intézmények dolgában bennünket fölül is muló magyar városokban ilyen praktikus berendezett, kényelmes fürdőt találunk. Most az eddig alkalmazott különféle fürdőeszközök mellé villamos készüléket is szerzett be a fürdőtulajdonosa. Gyöngye idegzetűek, köszvényesek, csúsz miatt szenvedők igen jó hasznát vehetik ennek a villamos dörzsölő készüléknek.

— **(Talált hullák.)** Vasárnap este felé a krajezárkasárnya mellett egy férfihullát találtak, mely még meleg volt; de minden élesztési kísérlet hiába valónak bizonyult, mert a testből már kihalt az élet. A vizsgálat kiderítette, hogy a hulla Mihálovics János csizmadiáé, kit a boncolás szerint agyszélhűdés ölt meg hirtelen. A hirtelen meghalt férfi feleséges ember volt, s neje kívül még három kis gyermek síratja. — A minap említettük, hogy a sásdi határban a Radics-malom mellett levő árokban egy férfihullát találtak. A vizsgálat azóta se tudta meg, ki volt a szerencsétlen, aki valószínűleg ittas állapotban belezuhant a vízárkba s ott megfűlt. A külső jelek után ítélve munkásember volt, úgy ötven év körül, őszbe vegyült barna hajjal. Találtak nála egy borotvát, egy kést és egy krajezart. A vízben mintegy öt napig feküdt.

— **(Halálozás.)** Erőss József, a pécsi ügyvédi kar egyik legrokonszenesebb tagja, rövid félevesi betegeskedés után tegnap d. u. elhunyt. A már 44 éves korában kidőlt férfi pécsi születésű s az ügyvédséget is kezdettől fogva itt gyakorolta. Temetése vasárnap délután 3 órakor lesz.

— **(Áldozati gyertyák Németországból.)** A következő felszólítást küldték be lapunknak, amiért a felelőség a beküldőt illeti.

Pártoljuk a magyar ipart. Ez kellene, hogy minden igazi hazafinak nem csak jelszava, de tettel bizonyított ténye is legyen. Ámde nem követi ezt a kesszű plébános, a ki a hívők által szent fogadásból hozott, pécsi iparosoktól vásárolt gyertyákat nem fogadja el, az oltárra nem téteti, hanem utasítja őket, hozzanak pénzt, ő majd meghozatja és pedig Németországból. (A cikk beküldője még megjegyzést is fűz a felszólítás mellé s abban a németet pártoló urat az úgynevezett „kultur állam“-ba küldi. Annyi bizonyos, hogy különösen az egyházi szerek, templomi berendezések beszerzése körül nem valami nagy hazafiságot tapasztalunk a hazafias alsó papság körében, no de a nagyobbaknál sem. A legtöbb templomi felszerelésnél nagy szerepet játszik az idegen munka, az olyan t. i., a melyet itthon is el lehetne készíttetni. De hát a tiroli, svájci s egyéb olyan kézművesek, kik templomok számára készítenek iparcikkeket, elárasztják a mi papjainkat árjegy zékekkel, s a mi jó plébánosaink naiv lélekkel fordulnak ezekhez a szipolyozókhoz, akik látványlag potom pénzért, de ugyancsak potom munkát is adnak, amiből nekik busás hasznuk van. Hogy mennyire képesek az ilyen külföldi zsebmetészek hatni a mi papjainkra, csak egyszerű, de annál jellemzőbb például szolgáljon az a körülmény, hogy a pécsi papnevelő intézet növendékei több évvel ezelőtt — s talán még most is teszik — még a névjegyeiket is Grácban nyomatták, mert ott, ha sokan nyomattak, pár krajezárral olcsóbban kapták. „Ha sokan nyomattak,“ — értsék meg ezt a három szót az üzlethez konyitók. Mert ebben rejlik a gráci nyomdász hamissága. Természetesen a mi papnövendékeink nem kérdezték meg itt helyben, vajjon „ha sokan nyomatnak,“ kapnak-e valami rabottot? Elküldték a pénzt Grácba. A tájékoztatlan, az üzleti fufang minden csinja-binjával nem igen ismerős vidéki papság jól teszi, ha nem hallgat ezekre a külföldi vérszopókra, akik csak a zsirját szedik a magyar népségnek és ezek révén, sőt ajánlásai útján a magyar hívónépnek. Az a németországi gyertya nem különb és nem olcsóbb, mint a magyar gyertya. Már csakugyan botrányos állapot az, hogy még gyertyáért is külföldre szaladgáljunk és oda-hordjuk a pénzüket. — A szerk.)

— **(A nagyanyák veszekedése unoka halála.)** Kéő községben igazán tragikus véget ért a 18 éves Bóli János, aki két nagyanyjával lakott egy házban. A két öreg asszony valami fölött öszezördült s egyikük, Szabó Judit, annyira szívére vette a dolgot, hogy szó nélkül eltűnt hazulról. Unokája, Bóli János, utána ment keresni, de nem találta sehol; hanem hirt hallott felőle. — azt, hogy — a ré-

vészek állítása szerint — az nap Batinánál egy asszony a Dunába ölte magát, s Bóli a leírás után nagyanyjára ismert. Bóli haza jött, magára zárta a kamara-ajtót és föl kötötte magát a gerendára. Mire észrevették, meg volt halva. Az öreg asszony hullájára még nem akadtak rá. Az öngyilkos temetésén nagy közönség volt jelen.

— **(A karancsi önk. tüzoltó-tesület)** e hó 11 én nyári mulatságot rendezett, mely 57 frt és 35 krt jövedelmezt a tesület pénztárának. A rendezőseget dicsérik a karancsiak a példás rendért, melyben a mulatság lefolyt: Fölülfizettek a következők: Herbi János 30 kr., Herbi Frigyes 20 kr., Hilf Lajos 30 kr., Pirkli Károly 80 kr., Kráusz Frigyes 50 kr., Heim József 60 kr., Gáspársek István 20 kr., Pocsai Bálint 10 krt., Geier Henrik 10 kr., Tamás Sándor 10 kr., Takaró István 10 kr., Elversz Nándor 4 frt 60 kr., Szabó István 5 kr., Józsan Mihály 30 kr., Csonka János pléb. 1 frt, Szmaz Antal 1 frt.

— **(Magyar neveket a magyarországi városoknak és községeknek.)** A magyar földrajzi társaság helynévtári bizottsága a következők közlésére kért föl bennünket:

„A Magyar földrajzi társaság helynévtári bizottsága báró Nopcsa Elek országgyűlési képviselő ajánlatára elhatározta, hogy a Magyarországon megjelenő németnyelvű lapokat fölkeri, hogy a lapjaikban megjelenő magyarországi helyneveket ezentúl a kereskedelemügyi m. kir. minisztérium által kiadott Helységnévtár hivatalos magyar elnevezéseivel írják s a német neveket a magyar után záró jelbe tegyék, p. o. Pécs (Fünfkirchen), Pozsony (Pressburg), Kolozsvár (Klausenburg). Miután a most évben erre háromszor kértük föl a budapesti és vidéki németnyelvű lapokat s mindannyiszor eredménytelenül: a Magyar földrajzi társaság helynévtári bizottságának f. é. május 19 én tartott ülésében hozott határozat értelmében ma ezt a kérést megújítottuk. Ezek közlése alapján egyszersmind fölkerjük a tisztelt szerkesztőseget, hogy becses lapjában gyakorolt ellenőrzés által legyen szives hazafias ügyünket támogatni“ stb.

Mi a minap már megemlékeztünk a földrajzi társaság ez elhatározásáról s akkor azt is újságoltuk, hogy a Pécsen megjelenő Fünfkirchner Zeitung-nál is rövid időn címváltozás lesz, amennyiben az eddigi helytelen és jogtalan cím helyett a helyesebb Pécsér Zeitung nevet veszi föl. De hát ez is csak ígéret maradt a szerkesztőség részéről, s nemcsak hogy e cím nem változott meg, hanem a helyneveket is a régi német fordítás szerint írja.

— **(Huszonöt év előtti iskolatársak találkozója.)** Szvácsk Mihály pécsbelvárosi községi népiskolai tanító fölkeri volt iskolatársait, kikkel huszonöt évvel ezelőtt végezte a tanítóképző-intézetet, hogy július hó 12-én a belvárosi népiskola zenetermébe gyűljenek össze.

— **(Az évvégi vizsgálatok a helybeli kir. állami főreáliskolában.)** F. hó 19-én a VII. osztályban: magyar, német és francia nyelv, a VI. osztályban: történelem, természetrajz és vegytan, az V. osztályban: mennyiségtan és ábrázoló geometria, a III. A. osztályban: magyar, német és francia nyelv és történelem; 20-án a IV. osztályban: magyar, német és francia nyelv és földrajz; a III. B. osztályban: mennyiségtan, természettan, mértani és szabadkézi rajz, az I. A. osztályban: magyar, német nyelv és földrajz, az I. B. osztályban: mennyiségtan, mértani rajz és természetrajz; 21-én a VII. osztályban: mennyiségtan, természettan és ábrázoló geometria, a VI. osztályban: magyar, német és francia nyelv, a II. A. osztályban: magyar és német nyelv és földrajz, a II. B. osztályban: mennyiségtan, mértani rajz és természetrajz; 22-én az V. osztályban: magyar, német és francia nyelv, a IV. osztályban: mennyiségtan, vegytan, mértani és szabadkézi rajz, a III. A. osztályban: mennyiségtan, természettan, mértani és szabadkézi rajz, az I. B. osztályban: magyar és német nyelv és földrajz; 23-án az V. osztályban: történelem, természetrajz és vegytan, a III. B. osztályban: magyar, német és francia nyelv és történelem, a II. B. osztályban: magyar és német nyelv és földrajz, az I. A. osztályban: mennyiségtan, mértani rajz és természetrajz; 24-én a VII. osztályban: történelem és természetrajz, a VI. osztályban: mennyiségtan és ábrázoló geometria, a II. A.

osztályban: mennyiségtan, mértani rajz és természetrajz; 26-án vizsgálat a tornázásból; 27-én vizsgálat a latin nyelvből és gyorsírászatból. A vizsgálatok megkezdésének ideje mindenkor reggel 8 óra.

— **(Minden intelligens magyar ember arczképe és életrajza.)** Nagy dolgot ígér Weninger János fővárosi hírlapíró. Nem kevesebbet, mint hogy a milleniumra Magyarország összes intelligens családait és egyéneit egy könyvben mutatja be arczképpel és életrajzi följegyzésekkel. A könyv címe „Magyarország ezredéves társadalmi (írásban és képben.)“ Terjedelmes füzetes kiadás lesz, melyhez annak idején díszes bekötési táblák járulnak. Rendkívül fontos adatokat foglal majd magában az egyes családok összeköttetéseknek ismertetésére nézve is, és így számtalan család nyerhet tájékozást a saját eredetéről, illetve rokoni ágazataira vonatkozólag. De egyesek életrajzának adataiban még a városok, községek, egyesületek, közintézetek, stb. történeteire (keletkezésére és fejlődésére) vonatkozólag is nagybecsű kincset szolgáltat az utókornak, bizonyára észszerű lesz tehát ha senki sem a személyére vonatkozó adatoknak közzétételét, tekinti megőrkítését talán hiúságnak, hanem a közismeret és az utókor iránti kötelességnek. Arczkép hiányában a szerkesztőség csupán az életrajz adataira és az illetők családi összeköttetéseire fog szorítkozni. Ez emlékalbum f. hó 15-től, esetleg 20-tól kezdve minden hónap 1-jén és 15-én füzetes kiadásban (22×28 centiméter nagyságban) fog megjelenni és a millenium megünneplése, illetve az országos kiállítás alkalmával nyeri befejezését. A kiadmány legutolsó füzetét, az emlékalbumnak azonban (a bekötés alkalmával) előrészt képezi majd azon mű, mely Magyarország ezredéves társadalmi fejlődését irtja le a honfoglalástól korunkig, melynek megírására e mű kiadója történelmi íróink számára pályázatot fog hirdetni. E nagyszabású mű előfizetési ára: egész évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt; havonként tehát csak 1 frt. Füzetenként, nagy album alakú díszes kiadásban 50 kr. (1 korona). Az előfizetési pénzek a „Magyarország ezredéves társadalmi írásban és képben“ kiadóhivatalába (VII. kerület, Óvoda-utca 5. szám. II. emelet) intézendők.

— **(Ügyvédek országos gyűlése Szegeden.)** Az ügyvédi kamaráknak múlt évi augusztusban Győrött tartott országos értekezlete ez évre országos ügyvédi értekezlet tartását határozta el és az értekezlet helyéül Szegedet tüzte ki s egyben megbizta a szegedi kamarát az országos értekezlet idejének megállapításával, úgy a gyűlés egybehívásának és előkészítésének munkájával. A szegedi ügyvédi kamara most föl hívás útján a hazai összes ügyvédekkel tudatja, hogy megtette mindazon előkészületeket, melyek szükségesek arra, hogy az „Országos ügyvédgyűlés“ megtartassék; és hazafiai örömmel várja az ügyvédi kar tagjait Szeged város vendégszerető falai közé. Az értekezlet idejéül f. évi szeptember hó 8., 9. és 10. napjait tüzték ki, melyre az összes hazai bejegyzett ügyvédek a társ kamarák — és illetve a fiemei kir. törvényszék útján meghívják. Fölhívják az összes társ kamarákat, hogy bejegyzett tagjaikkal közöljék, miszerint minden bejegyzett kamarai tagnak joga van az értekezlet elé terjesztés végett indítványt fölvetni. Ily indítványt azonban a napirendbe csak akkor vesznek föl, ha azt az indítványozó a „szegedi ügyvédi kamarához“ f. év június 30-ig kivonatlatilag indokolt véleményvel ellátva beküldi és egyuttal az indítvány előadására és indokolására az „előadó tisztelet“ elvállalni késznek nyilatkozik. A gyűlés részletes programját és az elszállásolás módozatait július hóban fogják a kamarákkal közölni.

— **(Czigler és nem Czigly.)** Múlt számunkban névferditő sajtóhiba fordult elő. A magyar államvasutak hirtelen meghalt fölügyelőjének neve nem Czigly, hanem Czigler Gyula.

Művészet, irodalom.

A szinkörből. Kedden a „Mikádó“ meglehetősen látogatott nézőtér előtt került előadásra. Az angolosan naiv burleszk kumikummal Polgár, Dezséri és Follinus jóízű kacagást keltettek, Kállai Luizát (Katisha) né-

hány magán-dalért méltán tapsolta meg a közönség. — Follinus Aurél jutalomjátékaul szerdán egy úgynevezett fővárosi életkép, „A diurnista” került színre, mely Sanyaró Vendeliádat ígér, de még ezeket se ad, hanem igazi sanyaruságokat. És ezt az irodalmi zöldséget állítólag huszonötzör nézte meg a fővárosi közönség! Follinusnak azonban zsúfolt háza volt, ami ugyan nem a diurnista érdeme, hanem Follinusé, aki ha más érdekesebb darabot választ, mégis tele házat kapott volna, de úgy legalább a közönség is kapott volna valamit a pénzért. Ha még Follinusnak magának jó szerepe volna a darabban, megbocsátható volna ez a választás; de hát az a szerep száználmasan szükölködik mind komikum, mind szellemesség nélkül. Az előadás egyéb részleteiről kár csak egy betűt is vesztegetnünk. — Csütörtökön ismét jutalomjáték volt: Dálnoki Nep. János bátyánké, aki hogy lép a színpadi működés teréről s a színészek nyugdíjintézetének pénztárosa lesz, búcsút vett a pécsi közönségtől, egyben megülvén színészkedésének 25 éves jubileumát. Szigligetinek „A cigány” című népszínművét s ebben az öreg Zsiga cigány szerepét választotta, melyet becsülettel meg is játszott. Tisztelői két szép koszorút nyújtottak föl a zenekarból, kartársai pedig értékes ajándékkal lepték meg. A jutalmazotton kívül Rónainé Balog Etel nyújtott szép alakítást, amiért a jutalmazottal együtt sokszor kitapsolta a nem nagy, de lelkes közönség. Dezséri kicsiny epizód szerepét folytonos derűtség kísérte.

* **Jókai Mór képes diszkiadásából** a Magyar Nábob folytatásaként megjelent a 7-dik füzet, gyönyörű szövegképekkel. Ezen füzet ára 40 kr. — A Magyar Nábob 17—18 füzetben lesz teljes s hazai diszmunkáinknak lényeges gazdagodását fogja képezni. Egy-egy füzet ára 40 kr.

* **„Hazánk” irodalmi és nyomdai részvénytársaság** czímmel alakulandó új vállalat alapítói tartották f. hó 5-én Budapesten az országos magyar gazdasági egyesületben értekezletüket. Az új vállalat 600,000 korona alaptőkével indul meg, melynek felét az alapítók jegyezték, 300,000 koronára pedig 400 koronás részvények bocsájtának ki. Az új vállalat egy nagy nyomdát és egy minden párton kívül álló politikai napi lapot létesít. Az új napilap, mely összes létező lapjaink között a legnagyobb alaptőkével indul meg: főcélja a magyar gazdasági és technikai érdekek érvényre jutására hatni közre, s kiváló figyelembe fogja a magyar földbirtok és földművelő nép érdekeit részesíteni. A vállalatot létesítő mozgalom vezetői: az országos magyar gazdasági egyesület, az országos erdészeti, a mérnök és építész egyesület tagjai közül kerültek ki. A vállalat igazgatóságába az első 3 évre kinevezettek: Baross Károly, Bedő Albert, dr. Bernáth István, Bujanovits Sándor, Cserháti Sándor, Fábrián János, Förster Géza, Förster Lajos, Hollán Ernő, Kiss István, Kvassay Jenő, K. Liptay Sándor, Losonczy Mihály, Máday Izidor, Ney Béla. Az új napilap 1894-ik év január hóban indul meg s köréje, mint teljesen független lap köré már most is a magyar zsurnalisztika legjelesebb tagjai csoportosulnak. Részvények a „Köztelek” szerkesztőségénél jegyezhetők.

VEGYESEK.

Csinos kivitelű művésznői munkák, egymint ezimerek, monogramok, pecsétnyomók, dom bormű munkák legszebben készítettnek **Schönwald Imre** műtermében Király-utca Hattyu épület.

— **Hátralékos előfizetőinket tisztelettel kérjük, miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.**

Csarnok.

Delirium tremens.

Tamás bácsi beszél, az iharos-kéti kaszinóban.

— A fene tudja, gyerekek, hogy miként bolondul meg az ember az italtól. Okát tudjuk, az okozat is eléggé ismeretes előttünk; de rejtelmy az a feldolgozás, az az átváltozási procedúra, mely a különben csendes, szelíd embert vaddá, eszelőssé, örültté teszi. Örög tudja, micsoda revolúció támad a bortól a sejtekben. Detronizálja a gőz a lelket s emeli-e urrá a szilaj akaratot? vagy az akarat is megbénul, elveszti szabályozó erejét s csak a fékvesztett idegek cselekszenek. Bizony nem fejtí azt meg itt sem az én tudós barátom, a doktor ur, annál kevésbé a tisztelendő káplán uramöcsém, a ki pedig csakugyan lelkek preparálásában buzgókodik, — nem annyira mindig az égiek, mint inkább néha a föld számára. Nem lehet ilyenkor analizálni az agyat, sem chemiai vizsga alá vetni a vért, hogy így jussunk ismerésére a titoknak. A misztérium — marad misztériumnak, bár következményei igen gyakran igenis kézzel foghatók és fájdalmasak.

Mi történt most nálunk? Csöre Péter egy rongádozott favillával leütötte sánta szolgálóját, amint ez nagy szorgalmatossággal herbaténak való pipitét szedett, no meg egy kis friss harmatot is, a hajnali órákban, a szérűn. Az a kölyök akkor éjjel sokat ivott s ki nem aludta magát, mámoros fővel szédelgett ki az udvarra. Ő azt mondja, azzal védekezik, hogy a vén Erzsókot oda tévedt, vándor tűzoknak nézte. És önök nem akarják elhinni neki, sem a tuzok meséjét, sem azt, hogy elhagyjon valakit józan esze annyira, hogy saját hűséges, felnevelő dajkájára emelhesse a kezét. Hát most már ki védje őt, ha önök is pálczát törnek felette.

Helyesen van mondva nótárius uram: védje az, a kinek mestersége. Hát védem én nekem az mesterségem, én prókátor vagyok, Csakhogy tessék megjegyezni, uraim, hogy a védelmezésnél is, a mesterség értéke mellett, szükséges tényező a szívnek jósága; egy kis melegség, egy kis tűz, mely fölengesztí a kebel szelidebb érzésit, mikor a rideg mérlegelő ész megdermesztett. — Hát majd egy részletet beszélék el önök előtt saját életemből, ifjuságom idejéből, egy részegség esetet, melynek hatása alatt csináltam oly bolondot, hogy majdnem réám szakadt a világ. S ha majd ebből az én esetemből levonják önök a tanulságos következtetést, — akkor majd nem olyan szigorúan ítélendik meg azt a duhajt Ez lesz az általam nyújtott védelem.

Akkoriban tömérdek bor termett hazánkban elannyira, hogy a sok jó lé nem fért el a pinczékben, a szabad ég alatt a szőlőszobákban, sőt még a gátakon kívül is, lugos hordókban, szedett-vedett csöbrökben erjedt annak nagy része.

Borgözben uszott a világ és — örökös zsvajtól zsongtak a hegyek. Az utasok, kiknek sürgős volt az utjuk, félve közelítették meg ezeket a tanyákat, hol a vad tréfa minden neme burjánzott. Mert a mulatók lesivadászatot tartottak a jövőmenőkre, — s jobb híján elcsipték a vándor pakulárt, az armereizendert, a drótostót s kényserítették a velük való dinom dánomra, előbb barátságos szép szóval, nyájas czírogatással, utóbb szőlő-karó nyomatékkal. S midőn már a boldogulhatás ez utolsó eszközt is kellőleg alkalmazták és ez sem használt, utoljára még megtöltötték a tarisnyákat, a háti ládikát vagy bepáczolták a czókmókot s így vetették ki a gáton kívül, a már előbb gangosan megemelt gazdáik után.

Potyázták a részegséget; de még mást is adtak ingyért.

A palotai lusta csacsik némely fűrgébb gazdája, egy öreg estende, kisomfordált a Lososcsos fölé, ott a kőszáncokon sorba eldült s elszenderedett gazdák kordoványait gondos vizit alá vette: a legujabb párt lerántotta. Ő sem dicselkedett vele, de meg az sem, a ki ennek következtében egész télen át savanyu káposztával borogató dermegesipte lábait.

Ivott bizony minden teremtet állat.

A fornai laposokról, az oda éjszakára kivert lovak, ellátogattak a Haraszt alá s nagyokat szuszogtak a félig forrott borba. Be is csiptek belőle emberségesen; rikkantásaikkal csakugy hasították a fekete éjszakát s jártak valami szilaj táncot: hol szügyüket, hol farukat robbantván össze nagy keccesen.

Abban megint igaza van, szomszéd uram, timár-mester ur. Elfogadom és aláírom bölcs észrevételét, hogy bizony abból a sok jóból én is kivettem részemet, Hát hiszen épen az elbeszélésbe vagyok úgy elmélyedve, hogy észre se veszem, amint szomszéd uram ádámcsutája hevesen futkos föl és alá, mintha száraz kortyot nyelne. Hja, jaj, bizony vissza sirjuk a régi jó időt, ebben filoxérás világban! — Borcsa András csárdájában szólt a duda, úgy megsírt, megjajgatott, mintha csak holmi vén, de érzékeny uzsorás lelke kiabált volna a vallatón. Hogyne tértem volna be oda én is: ott járta a számadónak ékes virága, a Zsuzska; arcza pirult, haja lobogott, perdült a viganója és nézte, hogy nézem e. Persze, hogy néztem s vágtam oda neki úgy fél szemmel: nincs itt még a mi óránk.

A tánczóloktól a bormérőbe huzódtam félre hogy ne alkalmatlankodjam nekik. Ugy a hetedik vagy a nyolcadik pohárnál megmozdult alattam a föld. Tudtam, mit jelent ez az ingás, — józan eszem nem igen szokott elhagyni, kéznél volt ekkor is és hallgattam reá: „Most eredj haza, düledező világodat támogasd meg egy kis alvással s pár óra után azután ott lehetsz — helyben.

... Hogy felébredtem, szobám minden zuga fénytől villogott. A bormérőben támadott ingás nyomai megtetszének itt is: asztalom felborítva, mintha neki ment volna valaki, ruhám, a hány zuga a szobámnak, darabonként annyifelé osztályozva és . . . és . . . mintha valami kisedded patak is fakadt volna a föld gyomrából, a padozaton át. Csak egy kinzott: az égető szomjúság. Csak egy körülmény hatott zavarólag, különben egészen szilárdul álló lelkeim egyensúlyára: hogy a nap hazatértemkor leáldozóban volt, most pedig, csak a hogy meghaladta utjának felét. Aztán ez a vén tüzes legény most milyen melanchólikus pofát vág, szinte hagy magával szemtől-szembe enyelegni. Vajjon mi lehet ez!

Karjaimat hátamra vetve, csak úgy pörén, meztláb, földetlen fejjel, neki indultam vizet keresni. A kertek alatt, a zellerek tövében, a dökutat hitem szerint, Isten is értem nyitotta. Itt ismerkedtem meg Zsuzskámmal . . . Hűs vízzel, édes esókkal itt enyhítettem szomjamat, ha zavarólag lépett fel a vér. Nagyt csobbant a vörös hasu béka közeledtemre, amint a partról a vízbe ugrott, azután felütötte a fejét s okosságát sugárzó szemeit réám vetve, mintha kérdezte volna: egyedül, egyedül, oh, oh, egyedül? Neki hasaltam a kerek medernek, bajszatlan számat neki csücsörítve, nyeltem a hűsítőt . . . Oh, bizonyára nem optikai csalódás: a víz tükrén egy lény árnya jelenik meg. Félrefordítom buksumat, hogy lássam, de csak úgy vak-szemmel: ott áll mellettem — fehér ruhába öltözött férfiú: bizonyosan angyal, az én örízóm . . . kezét kinyújtotta felém, bizonyosan meg akar áldani; én szent ihlettel hajtom meg fejemet, mint illik, a malasztot elfogadni . . . ő szelíden érint s — úgy üti orromat a kut fenekén lévő iszapba, hogy mire látószereimet kidörgöltem s ujra asznalható állapotba helyezhettem, ő, az átkozott, már akkor messze a kukoriczákban lonogott, hozzámig hallatszott, amint széles száju, tehénbőr esizmája, a vászon ruha alatt, nagyokat csapott minden ugrásnál, meztelen szárára.

Most már igazán tisztában voltam magammal: az a szent a csósz volt, s az a melanchólikus pofa ott az égen a hold. En késtem el, nem a nap, A csósz gazember. De megfizetek neki. A hűs víz, a csalódás s ez az erőszakos beavatkozás egészen észre térített, — most már igazán kijózanodtam.

... De mégis, milyen különös: fényes nappal van és sehol egy élő lény; kihalt-e az egész világ? Már csak bemegyek a városba, ott nézek körül, itt ugyse juthatok semmi bizonyosságra. Mély csend . . . itt se mozog semmi. A kapuk bezárva, az ablakok lefüggönyözve, a kémények nem füstölögnek . . . „kuvik!” . . . hess, te csunya, te csunya madár, tünj el a

látóhatárról; miért boszorkányoztad meg a földet? Add vissza az életet! Fáztam és féltem, — a mészárszék alatt bebújtam egy sarokba. Előttem a piac terült el, a tulsó oldalon néhány hársfa s ott valami üzlet előtt kis rácszott kert. A hárs alatt valami mozog: egy különös állat. „Egy rinoceros — élve; ha! megfogom s a nemzeti muzeumnak ajándékozom — élve.“ Felgyűrtem ingujjamat s lábhegyen, kerülve a zajt, közeledtem feléje, hogy megejtsem . . . Hja! most hullott ám le szememről a hályog és tünt el lelkem világáról a köd, a részegség, melynek ekkoraig csakugyan rabjául estem: ott állott előttem a maga rettenetes borzalmisságában egy — óriási veszett eb. Szája habzott, szemei vérben forogtak és megtette az előmozdulatot, hogy reám ugorjék. Hej, most lett volna ám nagy szükségem mentőre, a határcsőszre, az ő hatalmas botjával. Szemeim kidüledtek üregeiből, fejbőröm különvált koponyámtól, inaim reszkettek, keblemből a rémület kiáltása nem birt felszakadni. Ha még a perc tizedrészig habozom — elveszem. A borzalom erőt adott és gyors elhatározást észretért lelkembe. Megragadtam akerítés két léczét és átvetettem magamat a kertbe. Csak huszonöt darab virágcserepet zuztam össze.

Ott viradtam meg, tört cserepek között, nyirkos földön. Belepett a harmat, fogaim vaczogtak, hideg rázott. A hold is letűnt, ott hagyott. Csak egy maradt állhatatosan hű hozzám: állatom. Lefeküdt a gát tövébe, orrát bedugta hozzám a rácson át, ott rémitgetett, fogait viscsorgatta, tüszögött; nedve reám fröcscent. Már nem tudtam felkelni.

*

Végre, oh végre — ember! a kancsal székálló-legény közelgett, kőtéllel kezében, hogy elvezesse s gulyásnak aprítsa, a megszőkött sánta birkát — rémemet.

Barabás Gáspár.

Közgazdaság.

Egy kis statisztika. Az idén várható termésátlagot egy magyar gazda egybevetvén az elmúlt év termésével a következő szomorú eredményre jutott: 1892-ik évben termett 38.651,729 m. mázsa buza; 1893. várható termésátlaga 28.703,196, tehát 9.948,533 m.-mázsával kevesebb, a mi 8 frt egyes árral számítva: 79.588,264 frt különbözetet tüntet föl. Rozs az elmúlt évben termett 13.388,149 mm.; az idén várható 8.237,277 mm. kevesebb, mely 7 frtjával számítva 36.056,104 frtnak felel meg. Árpá 1892-ben 11.626,523 mm. termett; ez évre 9.821,040 várható, 1.805,483 mm.-val kevesebb tehát, mint az elmúlt esztendőben, 6 frttal számítva métermázsáját, 10.832.898 frt. Zab 1892-ben termett 9.817,862; az idén 8.630 357 mm. várható; 1.177.505 mmázsával kevesebb, mint a előző évben, 6 frt egyes árral számítva: 7.125,030 forint. Az összes gabonaneműekben e szerint az idén kevesebb lesz 18.322,393 métermázsával, melynek 133.602,396 frt felel meg. E kimutatásban tehát egyszerű szám adatok igazolják ama veszteséget, mely hazánkat a folyton növekvő terhek mellett is érik, holott évtizedek óta menyit áldoznak a földmívelésre.

Cs. kir. szab. Adriai biztosító társaság. Ezen társulatnak a folyó évi május 31-én Triesztben tartott közgyűlése elé terjesztett az 54-ik üzletévre (1892.) vonatkozó igazgatósági jelentésének a számadataiban következő jelentékenyebb adatok foglalhatók. Az életbiztosító osztálynál jelentékeny gyarapodás mutatkozik, amennyiben az 1892. évben közölt biztosítások 12.430,274 frt tőke 639,458 frt évi járadék összeget képviselnek. A biztosítási állomány az év végével kerekszámában 67 millió forint tőke és 164,462 frt évi járadék összegre rugott. A díjbevétel 2.090,015 frtot tett. Halál és balesetre szóló biztosítások után 1.293,797 frttal emelkedett saját számlára, az tehát kerek 14.400,000 frtra rug. Az elemi (tűz, szállítmányi és jég) biztosítási ágak díjbevételei 8.12,928 frtot tettek. — A visszbiztosítások 3.124,078 frtot és a károk a visszbiztosítási részek levonása után 3.336,988 frtot vettek igénybe. Ezenkívül 467,094 frt függő károk részére helyeztetett tartalékba. A díjtartalék 1.681,713 forintot s a többi évi biztosítások díj-kötelező tárczája 22.276,765 forintot tesz. A lefolyt 1892. évben az összes biztosítási ágak többé-kevésbé mind nyereséget hoztak, úgy, hogy az összeredmény igen kedvezőnek mondható. — Tekintettel a kamatlábnak mindinkább való csökkenésére az évi jövedelemből 238.806 forint a járadék és életbiztosítások díjtartalékának rendkívüli dotálására és 150,000 frt az életbiztosítási összeg külön nyereség tartalékának gyarapítására fordított, továbbá 164,314 frt az értékpapírok áringadozásaira fentartott. Az azután mutatózó 379,659 frt 25 krt tevő nyereségegyenletből 50,000 frt két ingatlan értékének leírására fordított és az általános nyereség tartalékalkapok alapszabályszerű dotálása valamint a többi alapszabályszerű fedezetek után fennmaradó 240,000 frt osztalékra (részvényenkint 60 frt) fordított. A díj- és nyereség-tartalékok 1892. évben kerete 1.900,000 forinttal emelkedtek és a következő tételekből állanak: Az életbiztosítási osztály-díjtartaléka 13.326,347 frt. Tűzbiztosítások díjtartaléka 1.63,243 frt. Szállítmánybiztosítások díjtartaléka 59,465 frt. Rendelkezésre álló tartalék 5000,000 frt. Értékpapírok áringadozási tartaléka 577,154 frt. As életoztály külön nyereség tartalékára 500,000 frt. Általános nyereség tartalékalkap 1.187,165 frt összesen közel 18 millió forint. Az igazgatósági jelentés említést tesz a „Meridionale“ jég- és visszbiztosító társaság nem rég történt alakulásáról is, mely a jövő évtől kezdve az „Adriai“ biztosító társulat helyett a jégbiztosítási üzletet közvetlen fogja folytatni, időközben azonban az Adriai biztosító társulat ez évi jégüzlete visszbiztosítás útján fog ráruházhatni.

— **A pécsi sertéshizlalda heti-jelentése** 1893. június hó 14-ik napján. Sertés állomány 5061 darab sertés. Ölésre alkalmas 424 darab sertés. Árak: öreg kövér — — — fillér, fiatal nehéz első minőségű 94—96 fillér, szedett 88—92 fillér kilogrammonkint. Páronkinti 45 kg. élet leszámítással. Süldők ára 64—76 fillér kilogrammonkint élősúlyban. Az üzlet irányzata: élénkebb. Takarmány árak: kukorica 11 korona — fillér m.-m., árpa 12 korona — fillér m.-m., kukorica-dara 12 korona 30 fillér, árpa-dara 13 korona 30 fillér. Darálás-díj 1 korona 20 fillér m.-m.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Astronomus. Ön azt kérde tőlünk mikor van a „nyári nap-éj-egyenlőség“? Olvassa el a P. N. június 8-iki számát, abban megtalálja, hogy . . . „Különbén csak 17-éig nő a nap, akkor a nyári nap-éj-egyenlőség következik, aztán ismét rövidülni kezd a nappal.“ Mi is csak abból tudjuk, hogy nyári nap-éj-egyenlőség is van.

F. D. Mohács. Hogy minő föltételek alatt fogadható el valamely tárcza? Egyetlen egy föltétel alatt: ha mindazon föltételeknek megfelel, melyek alatt valamely tárcza elfogadható. Hogy mi milyen föltételek alatt fogadunk el valamely tárczát, ez újabb kérdés, s erre a saját kérdésünkre azzal felelünk, hogy nálunk két föltétel van: 1. hogy a főntebbiek szerint elfogadható legyen; 2. hogy az írójuk ne számítson honoráriumra, hanem tartsa büszkeségének mindenekelőtt, hogy tárczát tud írni, azután meg, hogy a Pécsi Figyelő azt el tudta fogadni. Várunk küldeményt.

Bene. Lesz abból még juliusnak is Iduskája. Hisz önöknél difteritisz van. Hogy állunk ezzel? Szünik-e már?

H. B. Juliusban csak két szerdán lesz estély a nemzeti kaszinóban; és pedig 5-ödikén és 19-edikén, tehát két hetenként.

Laptulajdonos: **NAGY FERENCZ.**
Felelős szerkesztő: **HAKSCH LAJOS.**

Hirdetések:

Ház eladó.

Barcs-telepen egy új, jó anyagból készült **cserépfedelű ház** eladó.

A házban **jó péküzlet** is van.

Venni szándékozők Barcstelepen, Almás-utca, az új pékséghez címzett **Szücs-féle** házban, a tulajdonosnál nyerhetnek bővebb tudósítást.

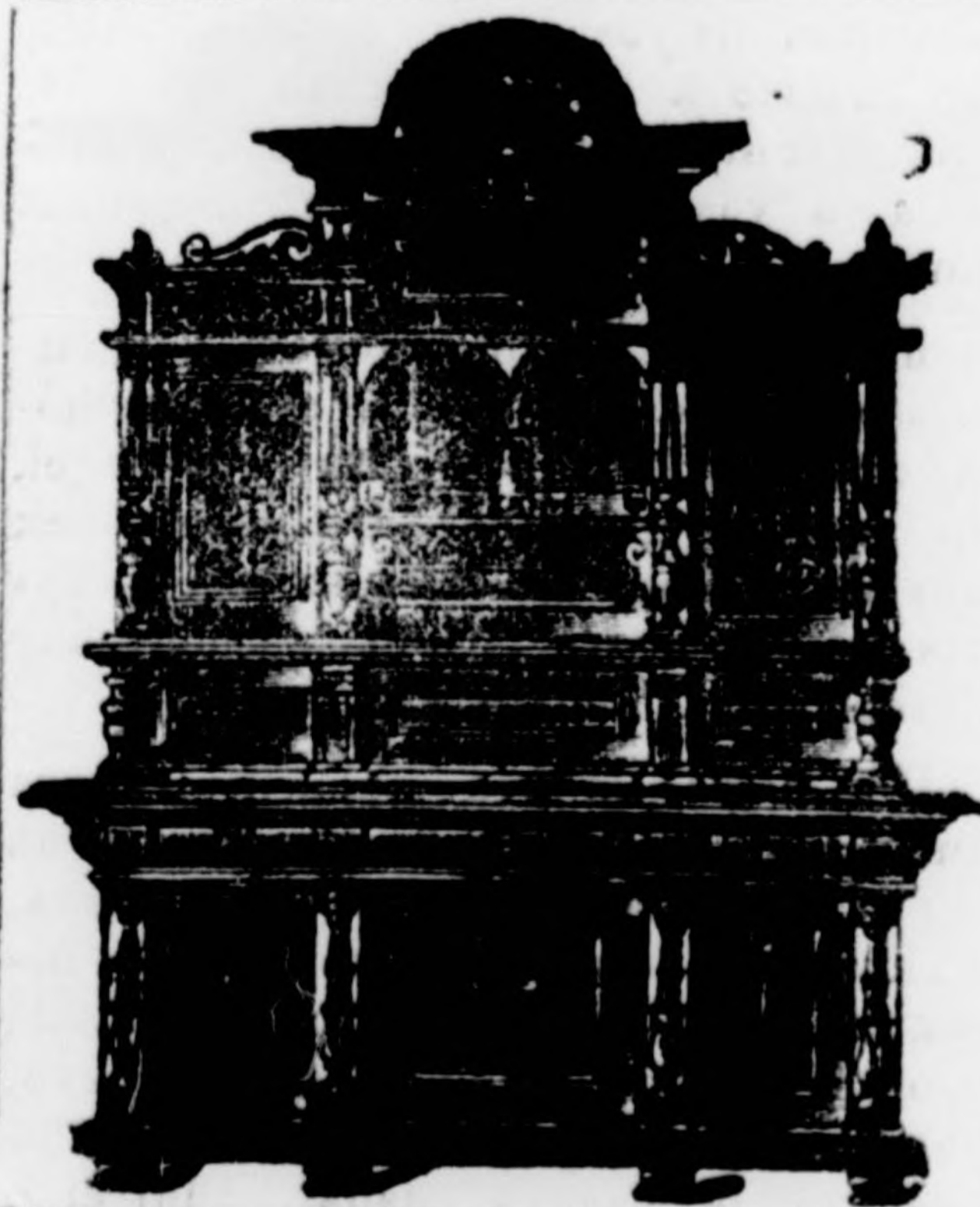
A Horgony-Pain-Expeller

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölés, csúz, köszvény, hátfájalmak és meghűlések ellen a világ minden részén el van terjedve és kitűnő hatása által

a legjobb

háztiszta hírnevét elnyerte. A valódi Horgony-Pain-Expeller majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 kros, 70 kros és 1 frt. 20 kros üvegekben és így a legolcsóbb

háztiszta.

ZSOLNAY IMRE bútorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű **fa-, vas- és kárpitozott bútorok**, képek, tükrök, függönyök, függönytarok, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

9246. sz.

tkv. 1893.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, miszerint Varga Julianna nagy-pali lakos végrehajthatónak Alagits Alajosné szül. Mojzes Julia, pécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 238 frt 73 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében 20219/892. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a nagy-pali 51. sz. tjkvben felvett 79. h. sz. 45. sorsz. házra, udvartér és kertre, 88. h. sz. sz. kertre 332 frt. kikiáltási árban Nagy-Pal község bíró házában 1893. évi július hó 10. napjának délelőtti 9 órára kitűzött árverés az 1881. 60. t. cz. 167. §-a alapján Szautter Gusztáv végrehajtató érdekében is 130 frt. tőkekövetelés s jár. kielégítése végett megtartatni fog.

Kelt Pécsen a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál 1893. évi május hó 12 én.

Bogyay Pongrácz

kir. tvszéki bíró.

Segédjegyző.

Jártas segédjegyző kerestetik azonnali belépésre. — Hol? megmondja e lap kiadóhivatala.

4562. sz.

tkv. 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyám-pénztára végrehajthatónak Kis Vajda János és ifj. Ács János pécsváradi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 116 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. tvszék területén levő Pécsvárad nagyközségben fekvő a pécsváradi 269. számú tjkvben felvett † 418. hsz. 299/a hsz. házra 180 frt, a pécsváradi 269. sz. tjkvben felvett † 388. fekvőségre 32 frt, a pécsváradi 269. sz. tjkvben felvett † 390. hsz. fekvőségre 20 frt, a pécsváradi 269. sz. tjkvben felvett † 405. hsz. fekvőségre 26 frt, a pécsváradi 269. sz. tjkvben felvett † 406. sz. fekvőségre 20 frt, a pécsváradi 269. sz. tjkvben felvett † 3247. hsz fekvőségre 12 frt, a pécsváradi 1289. sz. tjkvben felvett † 5102. hsz. fekvőségre pedig az árverést 112 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi július hó 7. napján d. e. 10 órákor Pécsvárad nagy-község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 18 frtot, 3 frt 20 krt, 2 frtot, 2 frt 60 krt, 2 frtot, 1 frt 20 krt, 11 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal zsámitott és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tvszék mint tkvi hatóság. 1893. évi márcz. hó 17. napján.

Lukrits István,

kir. törvényszéki bíró.

Ujonnan megnyilt fényképészeti műterem!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Széchenyi-téren Dr. Loewy-féle palotában egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő berendezéssel bíró

fényképészeti műtermet

nyitottam, melyben a fényképészet terén minden legúj. találmányt, még itt elő nem állított dolgokat is készítek, a rendes photographiától elkezdve minden nagyságban, ugymint: *mignon, visit, cabinet, kis makárt, nagy makárt, boudoir, muschel*, eddig ismert rendes nagyságokat, a legjutányosabban és legfinomabb kivitelben élethűen készítek, a miért is a nagyközönség meggyőződésére mitaképpel készsággel szolgállok, továbbá a rendes ismert nagyságokon kívül még minden nagyságot készítek egész életnagyságig, szintúgy csoport-, táj- és interiőr-felvételeket, különleges berendezés gyermek felvételekre, továbbá másolatokat régi képekről életnagyságig, szintúgy platinképeket.

Különlegességek! A fényképészet terén legújabb találmányokat úgy mint készítek fényképeket zsebkendőbe bele etetve, melyek soha ki nem moshatók, továbbá selyemre minden színűre, vászonra (linografia), mely épen olyan tartós mint egy olajfestmény, továbbá különös szépségű opál-képeket, készítek fényképeket directe ráetette fára és csontra; továbbá felhívom még a nagyközönség figyelmét *chromo, aquarell* és olaj-festményeimre, melyeket természet után is, vagy régi képekről is a legművésziessében és hűen készítek.

A midőn erről értesíteni van szerencsém a nagyközönséget, egyidejűleg vagyok bátor azon kérést intézni, hogy becses látogatásaival műtermemet szerencsétetni méltóztassanak. — Műtermemet minden reclamtól óva, csakis előállított fényképeim által kiérdemelt pártfogásért esedezem.

PAPP L. fényképész és festész

Széchenyi-tér, dr. Loewy-féle palota.

Világhírű

„LES DERNIÈRES CARTOUCHES ÉS LOHENGRIN“

féle szivarkapapir

Braunstein frères gyárából, Párizsban

65 Boulevard Exelmans 65.

A Braunstein frères cég csakis Gassicourtban (S. és O.) franciaországban létező saját papirgyárának készítményét hozza forgalomba.

Ezen nagyszerű a legújabb elveken alapuló berendezett telep készítményei a papiripar diadalának tekinthetők.

A szivarkapapir és szivarkahüvely elárúsítására szánt gyáriraktár helysége

Bécsben, I. Schottenring 25. sz. a.

Az általunk a „Les dernières Cartouches“ féle papirból készített valódi francia szivarkapapir, valamint valódi francia szivarkahüvely, melynél minden papirtok a „Braunstein Frères“ céget viseli,

Pécsen Alt és Böhm és Reinfeld A. uraknál kaphatók.

Az Első Alföldi Cognagyárrészvénytársaság

Kecskeméten

ajánlja

Baraczk-Cognac

különlegességét,

mely vetekedik iz és jóságra bármely francia gyártmánnyal.

Kapható: Clemente Antal urnál Pécsen

Vezérügynökség: Kepes Kálmán urnál.

Nélkülözhetetlen minden háztartásban a

Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé,

mely babkávét izü. Ez azon el nem ért előnyt nyújtja, hogy a pótlékmentes vagy szurrogátokkal kevert babkávét káros élvezetéről leszoktat és belőle sokkal izletesebb és mellette egészségesebb és táplálóbb kávé készíthető. — Főülmulthatatlan mint pótlék a babkávéhoz. — Főképp ajánlható nők-, gyermekek- és betegeknek. — Utánzatoktól óvakodni kell. — Fél kiló 2 kr. — Mindenütt kapható.

Valódi csak fehér csomagokban, Kneipp plébános úr arcképével, mint védjeggyel.

Adriai Biztosító Társulat Triesztben.

(RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA.)

VAGYONKIMUTATÁS.

Életbiztosítási osztály. — A) Mérlegszámla 1892 december 31-én

VAGYON:	Osztr. ért.		TEHER:	Osztr. ért.	
	forint	kr.		forint	kr.
Ingatlanok Trieszt-, Bécs-, Brünn-, Budapest-, Milano- és Velenczében	2.933,700	—	Külön nyereség-tartalék	500,000	—
Értékpapírok az A) részletezés szerint	10.015,782	—	Tartalék árfolyam-ingadozások számára	333,822	42
Jelzálog-kölcsön	31,888	90	Díjtartalék	13,326,346	98
Szerzett járadékok és tőkék	18,324	55	Kártartalék	192,946	05
Kötvényekre adott előlegek	1.120,212	45	Nyereség-osztalékokkal biztosítottak számára kiszolgáltató osztalékok	11,702	03
Különféle ügynökségek	309,956	08	Különféle társulatok	361,740	16
Különféle társulatoknál	205,253	42	Különféle hitelezők	59,564	32
Társasági összizgatás (f.-számla egy.)	123,622	71			
Különféle adóknál	27,381	85			
Átvitt jutalékok és szervezési költségek	—	—			
	14.786,121	96		14.786,121	96

ELEMI BIZTOSÍTÁSI OSZTÁLY.

B) Mérlegszámla 1892 december 31-én. (Az életbiztosítási osztály kivételével.)

VAGYON:	Osztr. ért.		TEHER:	Osztr. ért.	
	forint	kr.		forint	kr.
Künnlevő részvénybefizetések	2.400,000	—	Részvénytőke	4.000,000	—
Váltótárca és bankutalványok	454,640	98	Nyereség tartalékalap	1.187,164	86
Értékpapírok a B) részletezés szerint	3.478,159	—	Tartalék árfolyam-ingadozások számára	243,331	83
Ingatlanok Triesztben	380,000	—	Díjtartalék tűzkár-biztosításokra	1.632,248	22
Pénztár-állomány az igazgatóságnál és a vezérügynökségeknél	121,033	68	szállítvány-biztosításokra	49,465	07
Jelzálog-kölcsön	1,000	—	Rendelkezésre álló tartalék	500,000	—
Követelések hitelintézetek, takarékpénztárak és bankároknál	1.261,271	96	Tűzkártartalék	406,538	—
Ingóságok és biztosít. táblácskák az igazgatóságnál és az ügynökségeknél	30,704	25	Szállítvány károk tartaléka	60,556	31
Különféle adások	116,901	13	Takarék- és ellátási pénztár a társulati tisztviselők számára	441,790	23
Vezérügynökségek (a foly. száml. egyenl.)	1.148,812	18	Életbiztosítási osztály (folyó számla)	123,622	71
Főügynökségek	73,422	63	Különféle biztosító intézetek	615,722	24
Kerületi ügynökségek " " "	9,554	72	Fel nem vett osztalékok	2,431	—
Különféle biztosító társaságok	500,908	84	Osztalék az 1892. évben	240,000	—
Átvitt jutalékok és szervezési költségek	—	—	Igazgatók és számvizsgálók illetéke	45,096	06
	9.976,409	37	Különféle hitelezők	77,521	01
			Átvitel az 1893. évre	50,921	83
Későbbi években befolyó díjak összege	22.271,765	99		9.976,409	37

Trieszt, 1893. május havában.

Frigyessi Adolf, vezértitkár.

Az igazgatóság:

Glanstättener dr. Alber Ágost, Morpurgo Márk, Neumann Henrik, Ralli Pál, Reinelt C., Salem H.

Számvizsgálók: Afenduli György, Pojai Alberti Emil, Parisi József.

Magyarországi osztály:

Budapest IV., váczi-utca 9. sz. a., saját házában.

Báró Podmaniczky Frigyes
intéző.

Frigyessi M
titkár.

Lichtenberger J.
vezértitkár.

Az Adriai biztosító társulat Pécsi főügynöksége: Fürst Gyula Pécsent.

Jobst Béla
kir. albiró.

Előfizetési felhívás!

A

PESTI NAPLÓ

naponként kétszer megjelenő politikai napilapra.

A PESTI NAPLÓ Magyarországon a legolcsóbb, legtartalmasabb és legszebben kiállított napilap, megjelenik minden reggel legalább 16-24 oldal és délután 4-8 oldalnyi terjedelemben, fölívágván és lapjai egymásba ragasztva.

A Pesti Napló főszerkesztője és kiadó tulajdonosa:

ifj. **Ábrányi Kornél**

Felelős szerkesztője:

Barna Izidor.

A Pesti Napló szerkesztősége maga köré gyűjtötte az ország legjelesebb újságíróit.

A Pesti Napló bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai frissek, eredetiek s a legmegbízhatóbb forrásokból erednek. Ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát kitűnő szakírók szerkesztik. Bel- és külföldi tőzsde rovatát mindig legpontosabbak és legmegbízhatóbbak.

A Pesti Napló nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindenkor a legkiválóbb írók neveivel találkozhat az olvasó.

Regényei és tárcái élénkek és érdekes olvasmányt nyújtanak.

A Pesti Napló minden vasárnap a gyermekszobának című rovatában Móra bácsi kedvelt meséit közli a gyermekek részére.

A Pesti Napló legközelebb egy rendkívül érdekes regény közlését kezdi meg. A Pesti Napló minden hónapban 2 városnak a monografiáját közli, mely örökös irodalmi becses bir és az előfizetők, a kik ezeket összegyűjtik, azok Magyarország városainak hő történetét bírják.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

A Pesti Napló reggeli kiadásának, mely az előző napon beérkezett összes híreket magában foglalja, tehát a teljes Pesti Napló-nak előfizetési ára Budapesten és a vidéken korán és pontosan házhoz juttatva,

az esti lap küldése nélkül:

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:

Egész évre	14 frt — kr.	Negyed évre	3 frt 50 kr.
Fél évre	7 frt — kr.	Egy hónapra	1 frt 20 kr.

Egész évre	18 frt — kr.	Negyedévre	4 frt 50 kr.
Fél évre	9 frt — kr.	Egy hónapra	1 frt 60 kr.

Naponként kétszer, reggeli és esti kiadás külön-külön házhoz vagy postán küldve:

Budapesten:

Vidéken:

Egész évre	18 frt — kr.	Negyed évre	4 frt 50 kr.
Fél évre	9 frt — kr.	Egy hónapra	1 frt 60 kr.

Egész évre	20 frt — kr.	Negyed évre	5 frt — kr.
Fél évre	10 frt — kr.	Egy hónapra	1 frt 70 kr.

A Pesti Napló esti lapjára külön is elfogad előfizetéseket úgy, hogy ha valaki más újságot járát és a megszokott újságtól megválni nem akar, az előfizethet a Pesti Napló esti lapjára, negyedévenként 2 frt 30 krral.

A Pesti Napló kiadóhivatala.

Budapest, Ferencziek-tere, Bazárépület.